

РЕШЕНИЕ

№ 6561

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **2253** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за държавния служител. Делото е образувано по подадена директно пред Административен съд София- град, с вх. № 5376/16.02.2021 г. жалба от Г. Й. Д., против издадената от директора на Агенция „Митници“ Заповед за изменение на служебното правоотношение, № 4559/17.12.2020 г., с която жалбоподателят, от длъжността „началник на Отдел „Митнически мобилни групи“ в Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ е преназначен на длъжността „държавен инспектор в АМ“ в Сектор „Оперативен контрол“, Отдел „Митническо разузнаване и разследване – Югозападна“, при същата главна дирекция, след подадено от него заявление за това. В съдебното производство жалбоподателят лично и с помощта на адвокат: поддържа жалбата; ангажира писмени доказателства и разпит на свидетеля Х. А. Х.; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък; представил е и „писмени бележки“.

Ответникът, с писмото, придружавашо представената пред Съда административна преписка и непосредствено в съдебно заседание: заявява становище за процесуална недопустимост на жалбата, поради късното ѝ подаване; оспорва по същество същата; не ангажира доказателства, извън тези, налични в административната преписка; желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след извършения анализ на доказателствата и на доводите на страните, мотивира следните изводи по съществуващото на спора.

Доказателствата – писмен и гласни дават основание на Съда да приеме за установени следните факти и обстоятелства.

Жалбоподателят Г. Й. Д. е заемал по служебно правоотношение длъжността „началник“ на Отдел „Митнически мобилни групи“ в Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“, при Централно митническо управление. С преписката е представено (л. 13 от делото) заявление от Г. Й. Д., от 17.12.2020 г., с входящ № 32-373851/17.12.2020 г. С оспорваната Заповед за изменение на служебното правоотношение, № 4559/17.12.2020 г. директорът на Агенция „Митници“ е преназначен на длъжността „държавен инспектор“ в Сектор „Оперативен контрол“, Отдел „Митническо разузнаване и разследване – Югозападна“, при ГД „М.“.

С жалбата до Съда, вероятно непрочетена от директора на Дирекция „Правна“ в Агенция „Митници“, изразил становище за нейната недопустимост (л. 3 от делото), жалбоподателят изрично е посочил, че се възползва от изключението по чл. 140, ал. 1 АПК, каквото за случая е налично. Поддържа се допуснато нарушаване на административнопроизводствените правила и липса на материалноправното основание, по смисъла на чл. 82, като се твърди от адвоката (писмените бележки), че липсва валидно изразено писмено съгласие и не е съществувал свободен щат за новата длъжност. В заключителното съдебно заседание адвокатът за първи път въвежда и доводи за нищожност на заповедта.

Жалбата е процесуално допустима за да бъде разгледана по същество, понеже: е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 АПК, против индивидуален административен акт; макар актът да е издаден след подадено изрично заявление за преназначаване, оспорващият има правен интерес да го оспорва, защото се засягат негови права.

Съдът приема, че Заповед за изменение на служебното правоотношение, № 4559/17.12.2020 г. представлява материално и процесуално законосъобразен индивидуален административен акт, който не е нищожен, защото: е издадена от компетентен административен орган; съдържа мотиви, доколкото се позовава изрично на чл. 82, ал. 1 ЗДСл. и на подаденото заявление за преместване; посочени са фактически и правни основания за издаването.

Приема се от правната теория и от съдебната практика, че нищожен е този административен акт, който не отговаря на изискванията за валидност. Нищожността е такова състояние или качество на акта, при което той не е годен да породи целените правни последици. Основанията за оспорване на административните актове, регламентирани с чл. 146 АПК следва да бъдат приемани и като изисквания за законосъобразност на тези актове. Не всички от изброените в разпоредбата основания обаче, представляват и основания за нищожност на един административен акт. Такова основание несъмнено ще бъде липсата на компетентност на издателя на акта (чл. 146, т. 1), т.е. липсата на надлежно овластяване на този орган да се произнася по определен въпрос, поради липса на материална, родова или местна компетентност. Несъобразяването с изискването на чл. 146, т. 2 АПК за спазване на установената форма на административния акт (чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК - липсата на мотиви) ще бъде основание за прогласяване нищожността му, само тогава, когато е налице пълно отсъствие на каквито и да било мотиви и липса на реквизитите, упоменати в ал. 2 на чл. 59 АПК, или поне на тези по т.т.1, 3, 4, 5, 8. Наличието на други пороци, извън изброените, т.е. тези по т.т. 3, 4, 5 на чл. 146 АПК ще представляват основания за отмяна на акта, като незаконосъобразен. Нищожен би бил и административен акт, макар издаден след направено от активно легитимирана страна волеизявление, ако

това изявление е под чуждо давление (натиск, принуда, заплаха и пр.).

Правните последици за жалбоподателя от Заповед за изменение на служебното правоотношение, № 4559/17.12.2020 г. – преназначаване на друга длъжност в същата администрация, са настъпили след подадено от него заявление, от 17.12.2020 г., с входящ № 32-373851/17.12.2020 г. В. номер е изписан в горния ляв край, без да е поставен специален щемпел, като този върху друго заявление, налично на л. 301 от делото. Със заявлението от 17.12.2020 г., подписано саморъчно от жалбоподателя (факт, който той не оспори), е заявено желание за „преназначаване на длъжност държавен инспектор в Агенция „Митници“, Сектор „Оперативен контрол“ Отдел „М. – Югозападна“, поради лични причини, считано от 18.12.2020 г.“. Независимо, че върху процесното заявление не е наличен специален щемпел (печат), който обичайно се поставя върху входящи и изходящи документи, Съдът не намира основания да приеме, че: не е подадено (подписано) от Г. Й. Д.; написано е под нечие давление, след осъществена физическа и/или психическа принуда; в резултат на физическа принуда, след подписването му е било взето от Д., въпреки несъгласието му и е въведено в деловодната система. Показанията на св. Х. (л. 543) за липса на принуда, но за „натиск, изразяващ се в намек за командироване извън С.“ и намек, че кариерното им развитие можело да тръгне „в друга посока“, не установяват с категоричност, че заявлението си Г. Д. е написал, подписал и подал противно на волята си. Свидетелят Х., по собственото му признание също е жалбоподател по дело с Агенция „Митници“ и показанията му съответстват на твърденията на Г. Й. Д.. Споменатите от свидетеля „намеци“, отправени от директора на АМ (недоказани), според Съда не представляват принуда и/или психологическо въздействие върху субективната воля на жалбоподателя в степен да го мотивира да извърши действия, които не желае да извърши

Разпоредбата на чл. 82, ал. 1 ЗДСл. Дава възможност „държавен служител да бъде преназначен на друга длъжност в същата администрация, ако отговаря на условията за назначаване и е изразил предварително писмено съгласие за заемането ѝ“. Това означава, че органът по назначаване може и да не уважи искането, но не може да преназначи по своя инициатива държавния служител, ако самият служител не е заявил воля за това. От съдържанието на нормата се подразбира, че не може да бъде извършено преназначаване на длъжност, която не съществува в щатното разписание на съответната администрация. Доводите на адвоката – пълномощник на жалбоподателя за това, че длъжността „държавен инспектор в АМ“ в Сектор „Оперативен контрол“, Отдел „Митническо разузнаване и разследване – Югозападна“ не е съществувала реално, се опровергават от представените доказателства. Твърдението косвено се опровергава и от факта (изрично споменат с молбата от адвокат П. – л. 432), че със Заповед № 4573/23.12.2020 г. директорът на Агенция „Митници“ е прекратил служебното правоотношение с Г. Й. Д. на длъжността „държавен инспектор в АМ“, поради съкращаването ѝ. Жалбата против заповедта за прекратяване правоотношението е била предмет на адм. дело № 305/2021 г., по описа на Административен съд София – град, 68 състав, приключило с Решение № 2826/27.04.2021 г. за отхвърлянето ѝ. Обстоятелството, дали Г. Й. Д. е бил преназначен точно на длъжността „държавен инспектор в АМ“, с цел тя да бъде съкратена впоследствие, не е предмет на доказване по настоящото дело и не е релевантно към това дело.

Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. Подателят ѝ дължи да заплати

на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева, определено на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, ал. 3, чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата, вх. № 5376/16.02.2021 г. от Г. Й. Д., против издадената от директора на Агенция „Митници“ Заповед за изменение на служебното правоотношение, № 4559/17.12.2020 г.

ОСЪЖДА Г. Й. Д. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: